

ger der Lovforslag derom, og efter at jeg har set det, maa jeg sige, at jeg fremdeles mener, at det havde været rigtigt, om man havde knyttet Haandværkerprøven til Maskinmestereksamen i Stedet for at ordne Sagen paa Søfartsloven. Man vilde derved have faaet Haandværkerprøven knyttet ikke alene til Maskinmestrene af anden Klasse, men ogsaa til dem, som man nu benævner Undermestre, for hvis faglige Dygtighed der ofte vil være ret god Brug om Bord paa Skibene.

Om begge Forslagene i Almindelighed skal jeg bemærke, at jeg erkender Nødvendigheden af og det tidssvarende i, at de bestaaende Love afløses. Jeg er i den Henseende ikke enig med den ærede foregaaende Taler. Ganske vist er jeg paa det rene med, at denne Nødvendighed var langt stærkere med Hensyn til Loven om Maskinmestereksamen, idet der i den sidste Snes Aar er foregaaet en Udvikling, som har medført betydelige Forandringer i Fremdriftsmidlerne for Skibe i Størrelse baade op- og nedefter; jeg tænker navnlig paa Olie-motorerne, der nu anvendes til Skibe af end-ogsaa meget betydelig Størrelse; denne Udvikling krævede absolut Lovens Forandring og Udvidelse. Men hvorvel Forholdene paa Dækket ikke har været underkastede en saa omfattende Udvikling, har der dog ogsaa her fundet en saadan Udvikling Sted, at det staar for mig som baade ønskeligt og nødvendigt, at den gældende Lov bliver afløst, og det samme, mener jeg, gælder om Sønæringslovens Bestemmelser. At saa samtidig Statsmagten i højere Grad end hidtil griber vejledende ind paa Navigationskolevirksohmhedens Omraade, idet den sikrer Undervisningens Intensitet og Planmæssighed, og ved sin Garanti tillige Skolernes Økonomi, finder jeg ganske i sin Orden. Det vilde dog have tiltalt mig mere, om man havde gjort Skridtet fuldt ud og havde gjort de Skoler til rene Ståtsskoler, som man ansaa for egnede dertil, og saa søgte at arrangere sig med Indehaverne af de Skoler, som man maatte finde uegnede. Jeg vilde have foretrukket en saadan Ordning, men jeg erkender, at det, som her er foreslaaet, er et Skridt i den rigtige Retning. et Skridt, som jeg derfor gerne gaar med til. Jeg har ogsaa det Indtryk, at man fra forskellig interesseret Side, baade Redere, Skibsofficerer og Navigationslærere, har ydet det Anerkendelse og fundet, at det var et rigtigt og godt Skridt, man her har foreslaaet.

Jeg skal udtale en ganske ringe Tvivl om, hvorvidt man ikke ved Undervisningen

lægger for megen Vægt paa at gøre Skolen til et teoretisk, videnskabeligt Institut. En Navigationssskole skal ikke være noget Universitet. Jeg skal ikke gaa haardt imod Lovforslaget i den Henseende, jeg underkender ingenlunde, at det ogsaa for en Sømand kan have meget stor Betydning at sidde indé med teoretisk Kundskab og Viden, men jeg mener alligevel, at den bedste Ballast for en Mand, der skal føre Skib sikkert fra Havn til Havn, ligger ikke i hans teoretiske Viden, men i, at han har godt Sømandsskab, at han har god Praksis; det sætter jeg større Pris paa, end at man skulde komme for langt ind paa at gøre Undervisningen teoretisk. Det praktiske betyder efter min Mening noget mere end nogle fremmede Sprog, maritim Teknik, Handelskundskab o. s. v. Hvad særlig Handelskundskaben angaar, vil de forskellige Rederfirmaer sikkert nok paa Pladsen have Forbindelser, der tager sig heraf, saa det ikke i saa høj Grad behøver at være Skibsførernes Sag. Jeg mener derfor, at der måske kan være Grund til ved Loven at lægge noget større Vægt paa den praktiske Uddannelse, maaske endda i nogen Grad paa Bekostning af den mere teoretiske.

Ligesom vi af Maskinmesterloven, som vi behandlede i Samlingen 1910—11, udskilte de Krav, der skulde stilles i de enkelte Fag ved Eksamen, saa at dette ikke længere blev lovbestemt, men skulde fastsættes ved kongelig Anordning, saaledes er det samme foreslaaet her. Paa det Omraade er jeg ikke enig med den foregaaende ærede Taler (Birch). Jeg tror, det er rigtigt, at man ikke lader disse Krav lovfæste, saa at man skal have Lovforandring, hver Gang det er nødvendigt at ændre deri; og en saadan Nødvendighed forekommer jo af og til. Jeg finder, det er i sin Orden, at man kan ændre disse Krav ved kongelig Anordning, saaledes som Udviklingen maatte give Anledning dertil eller kan gøre det fornødent.

Forslaget skaber jo flere Grader af Befalingsmænd om Bord i Handelsmarinen, end vi nu har, og det forekommer mig ogsaa, at man maa anerkende Berettigelsen heraf under Hensyn til den Udvikling, der er foregaaet og formentlig yderligere vil ske indenfor Skibsfarten. Imidlertid er der dog een af disse Grader, som efter mit Skøn er ganske overflødig, og som jeg derfor skal beskæftige mig noget nærmere med. Da vi behandlede Maskinmesterloven, blev der gjort et Forsøg paa at lave en smuk lille Topfigur paa Maskinmesterfagets